

Ron Tolido
tolido.blogspot.com

Jip en Janneke praten business

Modelleren. Je moet toch altijd goed in wiskunde zijn om er iets in te bereiken. Ook als we ons diep begeven in de krochten van bedrijfsprocessen ontsnappen we niet aan de stralenkrans die ons stevast begeleidt. We zijn IT'ers en het druipt er op afstand vanaf. Zelfs honden en katten hebben ons binnen enkele seconden door. Ik vermoed dat het een kwestie is van magnetische velden of anders iets met karma.

Toch blijven we dapper pogingen ondernemen om een brug te slaan tussen de wereld van informatietechnologie en die van de bedrijfsvoering. Dat lukt lang niet altijd en we zijn altijd weer oprecht verbaasd als er aan de overkant geen belletje gaat rinkelen. Neem bijvoorbeeld *Service Oriented Architecture*: nadat we eerst al moeten afrekenen met de flauwe grappen rond de afkorting, is het vaak een helse klus om *niet-IT'ers* duidelijk te maken wat services zijn. Laat staan om duidelijk te maken hoe services gedefinieerd worden of – nog wilder – in de praktijk worden toegepast. En dan zijn we nog niet eens in de buurt van *architectuur* geweest, een onderwerp dat IT'ers als vanzelfsprekend hebben omarmd als een gevorderd concept in het vakgebied.

Moet je eens aan de kant van de bedrijfsvoering mee aankomen. Daar zien ze architectuur – zoals alle gewone mensen - als iets dat met woningen en kantoren te maken heeft. En de vertaalslag naar informatiesystemen wordt eenvoudigweg niet gemaakt, zelfs niet als we proberen onze concepten in Jip en Janneke-taal uit te leggen.

Onze Jip en Janneke zijn namelijk niet helemaal hetzelfde als die van onze klanten. De Jip van onze wereld heeft als hobby het oplossen van differentiaalvergelijkingen. En Janneke wil later iets in de Theoretische Fysica gaan doen. Toch net even een wat ander referentiekader.

De kloof wordt pijnlijk duidelijk als we zien hoe een onderwerp als *businessarchitectuur* zich ontwikkelt. Intuïtief heeft iedereen een beeld van de enorme voordelen die we zouden genie-

ten als we eenmaal een businessarchitectuur zouden hebben. Nou ja, binnen de kringen van IT'ers dan. Want hoewel we met klem benadrukken dat businessarchitectuur *niets maar dan ook helemaal niets* met technologie te maken heeft, zien we toch vooral analytisch ingestelde vakbroeders die zich op dit onderwerp richten. Ik heb er wel eens iets over gezegd op een congres over businessarchitectuur: dat het lastig is voor de doorbraak van standaards voor businessarchitectuur en –modellering is dat er voornamelijk door gewezen IT'ers aan wordt gewerkt. Ontkennende geluiden uit de zaal, maar ondertussen kon het niemand ontgaan dat driekwart van het publiek op een opengeklapte laptop aantekeningen aan het maken was. Of er werd gewoon wat e-mail verwerkt, daar wil ik vanaf wezen.

We moeten maar niet te gek opkijken als er vanuit de bedrijfsvoering weer eens lauw wordt gereageerd. Niet alleen op de ideeën rond businessarchitectuur, maar evenzeer op standaards voor het modelleren van bedrijfsprocessen. Met name de *Business Process Modelling Notation* (BPMN) mag zich in een warme belangstelling verheugen. Van welke doelgroep die belangstelling dan wel precies komt, houd ik even als een betekenisvolle vraag open. Maar wie de *flowchart-achtige* symbolen van BPMN bekijkt, weet al genoeg.

Je kunt alleen maar hopen dat BPMN niet dezelfde weg gaat die IT'ers met UML zijn gegaan. UML 2.1 is ondertussen van een dergelijk potsierlijke complexiteit dat je er alleen nog met raketgeleerden over kunt praten. Niet zo vreemd als je bedenkt dat de toenmalige bedenkers van UML respectievelijk met telefooncentrales, geleide wapensystemen en vliegtuigmotoren hadden te maken.

Misschien wordt het tijd voor een doorbraak. Bijvoorbeeld in de vorm van domeinspecifieke talen. Elke bedrijfsvoering zijn eigen Jip en Janneke taal. Zeer interessante concepten. Bedacht door IT'ers. Het moet maar even.